

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

ÖTÖDIK SZEKCIÓ

M.N. kontra MAGYARORSZÁG

(48139/16. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2023. szeptember 14. 2023

Ez az ítélet végleges, de szerkesztői felülvizsgálat tárgyát képezheti.

Az M.N. kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Ötödik Szekció) a következő tagokból álló Tanácsként eljárva:

Stéphanie Mourou-Vikström, *elnök*,

Lado Chanturia,

Mattias Guyomar, *bírák*,

és Sophie Piquet, a *szekció megbízott helyettes jegyzőkönyvvezetője*,
tekintettel a következőkre:

az Emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) 34. cikke alapján 2016. augusztus 10-én Magyarország ellen benyújtott 48139/16. sz. kérelem, amelyet egy 1995-ben született, Telfsben élő afgán állampolgár, M. N. úr (a továbbiakban: kérelmező) nyújtott be a Bírósághoz, akit Polaron B., Budapesten praktizáló ügyvédnek képviselt;

határozat arról, hogy a kérelemről értesítik a magyar kormányt (a továbbiakban: Kormány), képviseli: Tallódi Z. úr, az Igazságügyi Minisztérium alkalmazottja;

határozat arról, hogy a kérelmező nevét nem hozzák nyilvánosságra;
a felek észrevételei;

2023. július 12-én zárt ülésen tartott tanácskozást követően,
meghozza az alábbi ítéletet, amelyet aznap elfogadtak:

AZ ÜGY TÁRGYA

1. Az ügy a kérelmező menekültügyi őrizetbe vételével kapcsolatos.

2. A kérelmező a magyar országhatár jogellenes átlépését követően, 2015. szeptember 15-én nyújtotta be menedékjog iránti kérelmét. Másnap, 2015. szeptember 16-án a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal (a továbbiakban: Menekültügyi Hatóság) megindította a menekültügyi eljárást, és a Menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Menedékjogról szóló törvény, lásd *O.M. kontra Magyarország*, 9912/15. sz., 2016. július 5., 21. pont.) 31/A. § (1) bekezdés a) és c) pontja alapján elrendelte a kérelmező őrizetbe vételét, arra hivatkozva, hogy tisztázni kell a kérelmező személyazonosságát, továbbá hivatkozva a kérelmező anyagi lehetőségeinek hiányára, országon belüli kapcsolatok hiányára és az ebből eredő szökés veszélyére. A menekültügyi meghallgatásról készült aláírás nélküli jegyzőkönyv szerint a kérelmező, kérdésre elmagyarázta az Afganisztánból induló útvonalát, és elmondta, hogy Finnországba szándékozik utazni.

3. A Debreceni Járásbíróság 2015. szeptember 18-án elrendelte a kérelmező további őrizetben tartását, lényegében ugyanazon indokokra hivatkozva, mint a Menekültügyi Hatóság tette, és megállapította, hogy a kérelmező Németországot jelölte meg végső célállomásként. 2015. október 7-én a kérelmező menedékjog iránti kérelmét, mint elfogadhatatlant

elutasították, és elrendelték a Szerbiába történő kiutasítását. Ez a határozat azonban nem vált jogerőssé és végrehajthatóvá, mert a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2015. november 12-én hatályon kívül helyezte azt, és a Menekültügyi Hatóságot új eljárásra utasította. A Menekültügyi Hatóság ugyanezen a napon megszüntette a kérelmező fogva tartását, megállapítva, hogy az őrizetben tartás alapjául szolgáló okok megszűntek. Azonban később, még ugyanazon a napon újra elrendelte a kérelmező őrizetbe vételét, lényegében ugyanazokkal az indokokkal, mint korábban. A Debreceni Járásbíróság 2015. november 13-án ugyanezen indokokra hivatkozva meghosszabbította a kérelmező menekültügyi őrizetét.

4. A 2015. november 26-án tartott menekültügyi meghallgatás során a kérelmező beszámolt egészségügyi problémáiról, és kifogásolta a fogva tartási körülményeket. Elmondta azt is, hogy azért fizetett az embercsempészeknek, hogy Németországba szállítsák, de korábban, feltehetően Szerbiában tették ki. Ezt követően ismételten kérelmezte szabadon bocsátását, és hivatkozott rossz egészségi állapotára.

5. 2015. december 10-én a Kiskunhalasi Járásbíróság 2016. február 10-ig meghosszabbította az őrizetet, lényegében ugyanazokra az indokokra hivatkozva, mint korábban. 2015. december 17-én a második menekültügyi meghallgatás során a kérelmező ismét rossz egészségi állapotára hivatkozott. Azt is előadta, hogy már nem kíván Finnországba menni, mivel Magyarországot biztonságosnak találja.

6. A Menekültügyi Hatóság 2016. január 12-én ismét elutasította a kérelmező menedékjog iránti kérelmét, mint elfogadhatatlant, és elrendelte a kérelmező Szerbiába való kiutasítását. Ez a határozat nem vált jogerőssé és végrehajthatóvá, mivel a kérelmező bíróság előtt megtámadta azt. 2016. február 9-én a Kiskunhalasi Járásbíróság meghosszabbította a kérelmező őrizetben tartását. A Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2016. február 12-én hatályon kívül helyezte a 2016. január 12-i határozatot, és új eljárás lefolytatására kötelezte a Menekültügyi Hatóságot.

7. Időközben, 2016. február 11-én a Menekültügyi Hatóság, anélkül, hogy erre vonatkozóan konkrét tájékoztatást adott volna, megszüntette a kérelmező menekültügyi őrizetét, megállapítva, hogy annak okai megszűntek. A kérelmezőt ezt követően egy nyitott befogadó intézményben helyezték el.

8. A kérelmezőnek a fenti eljárás idejére humanitárius okokból tartózkodási engedélyt adtak ki.

9. A kérelmező menekültügyi őrizete 2015. szeptember 16-tól 2016. február 11-ig tartott.

A BÍRÓSÁG ÉRTÉKELÉSE

I. AZ EGYEZMÉNY 5. CIKK 1. PONTJÁNAK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

10. A Kormány előadta, hogy a kérelmező címe a magyar hatóságok előtt ismeretlen volt, és képviselője nem tudta bizonyítani, hogy tartotta volna vele a kapcsolatot. A Bíróság megállapítja, hogy a kérelmező képviselője benyújtotta a kérelmezővel folytatott e-mail váltásának másolatát, a kérelmező 2021. augusztus 31-én kelt, aláírt nyilatkozatának másolatát, amelyben jelezte, hogy folytatni kívánja a Bíróság előtti eljárást, a telefonszámát, valamint a jelenlegi ausztriai címét. A Bíróság ezért nem lát okot annak megállapítására, hogy a kérelmező nem kívánja folytatni az általa indított eljárást. Ezért a Kormány kifogását el kell utasítani. A Bíróság megállapítja továbbá, hogy a jelen kérelem nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. cikke 3. pontjának a) alpontja értelmében, illetve nem elfogadhatatlan más okból sem. Ezért azt elfogadhatónak kell nyilvánítani.

11. A Kormány azzal érvelt, hogy a kérelmező fogva tartása az Egyezmény 5. cikke 1. pontjának bekezdésének f) alpontja alá tartozik, mivel a kérelmezőt az országba való beutazáshoz és tartózkodáshoz való jogának megállapításáig tartották fogva. A Bíróság tudomásul veszi ezt az érvelést. E tekintetben utal a *Saadi kontra Egyesült Királyság* ([NK], 13229/03. sz., 64-66. pontok, EJEB 2008) és a *Suso Musa kontra Málta* (42337/12. sz., 90. és 97. pontok, 2013. július 23.) ügyekben kifejtett elvekre. Megjegyzi, hogy a kérelmező előadta, hogy a nemzeti joggal összhangban humanitárius okokból tartózkodási engedélyt kapott, és ezt az engedélyt az eljárás során végig birtokolta (szemben *M.K. kontra Magyarország* [Tanács], 46783/14. sz., 2020. június 9., ahol nem terjesztettek elő ilyen információt). Ezzel kapcsolatban megjegyzi, hogy a Harmadik országbeli állampolgárok befogadásáról és tartózkodási jogáról szóló 2007. évi II. törvény végrehajtásáról szóló 114/2007. (V. 24.) Korm. rend. 70. § értelmében a Menekültügyi Hatóság köteles volt a menedékkérőnek a menedékjog iránti kérelem benyújtásától számított három napon belül humanitárius okokból tartózkodási engedélyt adni. Ezért, tekintettel arra, hogy a kérelmező a fent említett tartózkodási engedéllyel rendelkezett, és az ellenkezőjére vonatkozó meggyőző érvek hiányában a Bíróság nem fogadja el, hogy a jelen esetben az őrizet célja az volt, hogy megakadályozza az országba való jogosulatlan beutazást (lásd *O.M. kontra Magyarország*, hiv. fent, 47. pont; *Dshijri kontra Magyarország* [Tanács], 21325/16. sz., 12. pont, 2023. január 31.; vesd össze *Suso Musa*, hiv. fent, 97-99. pont).

12. A Bíróság megjegyzi továbbá, hogy a kérelmező fogva tartására az 5. cikk 1. f) pontjának második fordulata sem alkalmazható, mivel a kérelmezővel szemben kiadott kiutasítási végzések nem voltak

végrehajthatóak, és az őrizetben tartás alapjául szolgáló indokok egyébként sem voltak ezzel kapcsolatosak.

13. Amennyiben felmerült volna annak lehetősége, hogy a kérelmező őrizetben tartására az 5. cikk 1. b) pontja alkalmazható, vagyis a bíróság jogszerű végzésének be nem tartása vagy törvényben előírt kötelezettség teljesítésének biztosítása érdekében történő őrizet, a Bíróság megállapítja, hogy a jelen kérelem hasonló a fent hivatkozott *O. sz.M. kontra Magyarország* ügyhöz, ahol a Bíróság megállapította az 5. cikk 1. pontjának megsértését. Megállapítja, hogy a Menekéjogról szóló törvény értelmében a menekültügyi őrizetet nem lehetett elrendelni kizárólag azon az alapon, hogy az elismerést kérő személy erre irányuló kérelmet nyújtott be (31/B. § (1) bekezdés). A 31/A. § szerint az ott felsorolt indokok alapján és egyedi elbírálás alapján akkor lehetett őrizetet elrendelni, ha annak célja (azaz a menekültügyi eljárás lefolytatása vagy a dublini egyezmény szerinti átadás biztosítása) nem volt elérhető a személy rendelkezésre állását biztosító más intézkedésekkel (lásd a fent hivatkozott *O.M. kontra Magyarország*, 21. pont).

14. Jelen esetben semmi sem utal arra, hogy a kérelmező nem működött volna együtt a magyar hatóságokkal. A kérelmező fogva tartását elrendelő és meghosszabbító határozatok, amelyek végül csaknem öt hónapig tartottak, többször hivatkoztak az indokok összességére, mint például a kérelmező személyazonosságának tisztázására és a szökésének megakadályozására, de nem voltak a nemzetközi jog követelményei szerint kellően egyénre szabottak (lásd a fent hivatkozott *O.M. kontra Magyarország*, 49-52. és 54. pontokat, és vö. a fent hivatkozott *Dshijri kontra Magyarország* [Tanács], 14. pont, és *M.M. kontra Magyarország* [Tanács], 26819/15. sz., 7. pont, 2023. május 4.).

15. A Bíróság ezért arra a következtetésre jut, hogy a kérelmező 2015. szeptember 16. és 2016. február 11. közötti fogva tartása tekintetében megsértették az Egyezmény 5. cikkének 1. pontját.

II. A FENNMARADÓ PANASZ

16. A kérelmező az Egyezmény 5. cikkének 4. pontja alapján is panaszt tett. Tekintettel az ügy tényállására, a felek beadványaira és a fenti megállapításaira, a Bíróság úgy véli, hogy az ügyben felvetett főbb jogi kérdésekkel már foglalkozott, és nincs szükség e fennmaradó panasz vizsgálatára (lásd *Centre for Legal Resources on behalf of Valentin Câmpeanu kontra Románia* [NK], no. 47848/08, 156. pont, ECHR 2014).

AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

17. A kérelmező 10.000 euró (EUR) nem vagyoni kártérítést és a Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások megtérítése címén 7.050 euró (EUR) költségtérítést kért.

18. A Kormány ezeket a követeléseket túlzottnak tartotta.

19. Tekintettel a jelen ügy körülményeire, méltányos mérlegelés alapján a Bíróság a kérelmezőnek 1.000 EUR-t plusz az esetlegesen felszámított adót ítél meg nem vagyoni kár jogcímen.

20. Tekintettel a birtokában lévő iratokra, a Bíróság úgy tartja észszerűnek, hogy 2.000 EUR-t, plusz a kérelmezőt terhelő esetleges adókat ítéljen meg a Bíróság előtti eljárás költségeinek és kiadásainak fedezésére.

EZEN OKOKBÓL A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG,

1. *Kinyilvánítja*, hogy az Egyezmény 5. cikkének 1.pontja szerinti panasz elfogadható, és *úgy határoz*, hogy a kérelmező fennmaradó panaszát nem szükséges megvizsgálni;
2. *Megállapítja*, hogy megsértették az Egyezmény 5. cikke 1. pontját;
3. *Úgy dönt*,
 - (a) hogy az alperes állam három hónapon belül fizesse meg a kérelmezőnek a következő összegeket, az alperes állam pénznemére átszámítva:
 - (i) 1.000 EUR (ezer EUR), plusz az esetlegesen felszámítandó adó, a nem vagyoni károk tekintetében;
 - (ii) 2.000 EUR (kétezer EUR), plusz az esetlegesen a kérelmezőt terhelő adó, a költségek és kiadások tekintetében;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártától a teljesítésig a fenti összegek után egyszerű kamatot kell fizetni, amelynek mértéke az Európai Központi Bank késedelmi időszak alatt érvényes marginális hitelkamatlábának három százalékponttal növelt mértéke;
4. *Elutasítja* a kérelmező igazságos elégtétel iránti kérelmét ezt meghaladó részében.

Kelt angol nyelven, közölve írásban, 2023. szeptember 14-én a Bíróság Szabályzata 77. cikkének 2. és 3. pontja alapján.

Sophie Piquet
Megbízott Jkv. Vezető

Stéphanie Mourou-Vikström
Elnök